

รัฐอิสลามเอมิเรตส์อัฟกานิสถาน (Islamic Emirate of Afghanistan)

เมืองหลวง กรุงคาบูล

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียใต้ ค่อนไปทางเอเชียกลาง บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 65 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 652,230 ตร.กม. ไม่มีทางออกทะเล เป็นจุดเชื่อมต่อเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ และเอเชียกลาง ทำให้มีความสำคัญในทางภูมิรัฐศาสตร์ และได้รับความสนใจจากประเทศมหาอำนาจมาโดยตลอด

อาณาเขต ความยาวของเส้นพรมแดนทั้งหมด 5,987 กม.

ทิศเหนือ	ติดกับทาจิกิสถาน (1,357 กม.) เติร์กเมนิสถาน (804 กม.) และอุซเบกิสถาน (144 กม.)
ทิศใต้ และทิศตะวันออก	ติดกับปากีสถาน (2,670 กม.)
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับจีน (91 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับอิหร่าน (921 กม.)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีที่ราบอยู่ทางเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ แหล่งน้ำธรรมชาติมีจำกัด ส่วนใหญ่รับน้ำจากแหล่งน้ำที่มีต้นทางในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งน้ำที่เกิดจากหิมะละลาย การขาดการพัฒนาชลประทานทำให้ไม่สามารถกระจายน้ำไปยังพื้นที่ต่าง ๆ และส่งผลให้อัฟกานิสถานต้องประสบปัญหาภัยแล้ง

ภูมิอากาศ แล้งและกึ่งแล้ง มี 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ ระหว่าง มี.ค.-พ.ค. อาจมีฝนและหิมะละลายฤดูร้อนระหว่าง มิ.ย.-ส.ค. อากาศร้อน โดยเฉพาะทางตะวันตกเฉียงใต้ บางพื้นที่อุณหภูมิสูงกว่า 35 องศาเซลเซียส ยกเว้นพื้นที่แถบภูเขา อากาศไม่ร้อนจัด และเย็นในตอนกลางคืน ฤดูใบไม้ร่วง ระหว่าง ก.ย.-พ.ย. และฤดูหนาวระหว่าง ธ.ค.-ก.พ. อากาศหนาวจัด และมีหิมะปกคลุมเกือบทุกพื้นที่ทั่วประเทศ บางพื้นที่ติดลบ 15-20 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่เกิดบ่อย คือ แผ่นดินไหว และภัยแล้ง

ประชากร 39,232,003 คน (ต.ค.2566) ประกอบด้วย เชื้อสายปชตุนหรือปาทาน 42% ทาจิก 27% ฮาซารา 9% อุซเบก 9% ไอมัก 4% และอื่น ๆ 4% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 39.8% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 57.35% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.85% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 65.98 ปี ชาย 64.5 ปี หญิง 67.6 ปี อัตราการเกิด 34.79 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 12.08 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.26%

ศาสนา อิสลาม นิกายซุนนี 84.7-89.7% นิกายชีอะฮ์ 10-15% และอื่น ๆ 0.3%

ภาษา ภาษาราชการ ได้แก่ อัฟกันเปอร์เซียหรือดารี 77% ปัสโต 48% และภาษาอื่น ๆ ได้แก่ เติร์ก 3% และภาษาถิ่นอีกประมาณ 30 ภาษา 4%

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 38.2% ชาย 52% หญิง 24.2% อย่างไรก็ดี แม้จะมีปัญหาด้านการศึกษาเนื่องจากการขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรทางการศึกษา ปัญหาความมั่นคงภายใน และค่านิยมทางวัฒนธรรม แต่ชาวอัฟกันที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปสามารถอ่านออกและเขียนได้ โดยกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations Children's Fund-UNICEF) ประเมินว่า มีผู้หญิงที่ไม่ได้รับการศึกษาว่า 80% ผู้ชายประมาณ 50%

รัฐบาลตอลิบานยังไม่อนุญาตให้นักเรียนและนักศึกษาหญิงที่เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมหาวิทยาลัยเข้าเรียนตามปกติทุกแห่ง โดยอ้างว่า อยู่ระหว่างปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายชารีอะฮ์ อย่างไรก็ตาม อัฟกานิสถานมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษามากกว่า 40 แห่ง กระจายอยู่ตามจังหวัดสำคัญ เช่น Kabul University, American University of Afghanistan, Kandahar University, Herat University, Balkh University, Nangarhar University และ Khost University

การก่อตั้งประเทศ อัฟกานิสถานตั้งขึ้นจากการเข้าไปยึดครองพื้นที่ของชนเผ่าปาทานเมื่อศตวรรษที่ 18 โดยมีการจัดตั้งราชวงศ์ปกครอง ศูนย์กลางอยู่ที่เมืองกันดาฮาร์ ก่อนจะย้ายไปยังคาบูลในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 อัฟกานิสถานกลายเป็นรัฐกึ่งชนในการแข่งขันอิทธิพลระหว่างสหราชอาณาจักรกับสหภาพโซเวียต ก่อนจะได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 19 ส.ค.2462 มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขภายใต้รัฐบาล จนกระทั่งมีการยึดอำนาจปกครองเมื่อปี 2516

ต่อมา สหภาพโซเวียตเข้ายึดครองอัฟกานิสถานเมื่อปี 2522 ทำให้เกิดขบวนการมุญาฮิดีนต่อต้านสหภาพโซเวียต โดยการสนับสนุนของสหรัฐฯ และปากีสถาน ทำให้สหภาพโซเวียตถอนทหารออกไปเมื่อปี 2532 แต่อัฟกานิสถานยังประสบปัญหาสงครามกลางเมือง เนื่องจากการแย่งชิงอำนาจทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่าง ๆ จนกระทั่งกลุ่มตอลิบาน ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาหัวรุนแรงที่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียนสอนศาสนาในปากีสถาน สามารถยึดครองคาบูลและขึ้นปกครองประเทศเมื่อปี 2539 ก่อนจะถูกโค่นล้มจากการทำสงครามต่อต้านการก่อการร้ายของสหรัฐฯ เมื่อปี 2544 และเป็นการเริ่มต้นการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยครั้งใหม่ในอัฟกานิสถาน โดยได้รับการสนับสนุนจากประเทศตะวันตกทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหาร

วันชาติ 19 ส.ค. (ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2462)

การเมือง ปกครองแบบรัฐอิสลาม (Islamic Emirate) คล้ายคลึงกับโครงสร้างสายการบังคับบัญชาของกลุ่มตอลิบาน รวมอำนาจไว้ที่รัฐบาลกลาง ส่วนการปกครองท้องถิ่นแบ่งเขตการปกครองเป็น 34 จังหวัด

ฝ่ายบริหาร : นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีรองนายกรัฐมนตรี 2 คน (ยังไม่กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง) มีคณะรัฐมนตรีจำนวน 33 คน ทั้งหมดเป็นสมาชิกกลุ่มตอลิบาน

ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ : รัฐบาลตอลิบานยกเลิกระบบการปกครองแบบรัฐสภาและใช้กฎหมายอิสลาม (ชารีอะฮ์) ปกครองประเทศ โดยรัฐบาลตอลิบานแต่งตั้งนาย Molavi Abdul Hakim Sharae ให้ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงยุติธรรม ซึ่งทำหน้าที่ออกกฎหมายโดยใช้หลักกฎหมายอิสลาม รวมทั้งแต่งตั้งผู้พิพากษาพิจารณาตีความตามหลักกฎหมายอิสลาม นอกจากนี้ รัฐบาลตอลิบานให้เจ้าหน้าที่เรือนจำ ซึ่งเคยปฏิบัติหน้าที่ในช่วงรัฐบาลประชาธิปไตย ทำงานต่อไปร่วมกับผู้แทนของกลุ่มตอลิบาน

พรรคการเมือง : ยังไม่มีความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง หลังจากกลุ่มตอลิบานยึดอำนาจการปกครอง และแต่งตั้งคณะรัฐบาลบริหารประเทศ

เศรษฐกิจ อัฟกานิสถานประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2544 หลังจากสหรัฐฯ และชาติพันธมิตรโค่นล้มรัฐบาลตอลิบานในขณะนั้น เนื่องจากเกิดการสู้รบระหว่างกลุ่มตอลิบานกับรัฐบาลประชาธิปไตยที่สหรัฐฯ สนับสนุน นอกจากนี้ อัฟกานิสถานยังเป็นแหล่งซ่องสุมของกลุ่มก่อการร้าย กลุ่มหัวรุนแรง กลุ่มติดอาวุธต่าง ๆ จำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่สงบอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลประชาธิปไตยไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ เนื่องจากต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาการทุจริต และภัยจากการก่อความไม่สงบ การก่อการร้าย ซึ่งยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะความเชื่อมั่นของนักลงทุน ส่งผลให้ชาวอัฟกันส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน ขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ที่อยู่อาศัย น้ำสะอาด ไฟฟ้า และการเข้าถึงการบริการสาธารณสุข

ชาวอัฟกันส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยอัฟกานิสถานมีรายได้จากการส่งออกสินค้าเกษตรเพียงเล็กน้อย ทำให้ต้องพึ่งพางบประมาณจากสหรัฐฯ และประเทศผู้บริจาค 80% ของงบประมาณทั้งหมด อย่างไรก็ตาม หลังการยึดอำนาจของกลุ่มตอลิบานเมื่อ 15 ส.ค.2564 สหรัฐฯ ได้อายัดทรัพย์สินของธนาคารกลางอัฟกานิสถานจำนวน 9,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคารโลกรงับการเข้าถึงแหล่งเงินกู้ของอัฟกานิสถาน ทำให้รัฐบาลตอลิบานประสบปัญหาขาดแคลนงบประมาณเพื่อบริหารประเทศ ทั้งการจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และการดูแลประชาชน

ปีงบประมาณ 21 ธ.ค.-20 ธ.ค.

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : อัฟกานี (Afghani/AFN)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 75.26 อัฟกานี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 2.06 อัฟกานี (ต.ค.2566)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 14,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 3.7%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 410 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 9,695,409 คน

อัตราการว่างงาน : 20%

อัตราเงินเฟ้อ : 18.34%

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวสาลี ผลไม้ ถั่ว ขนสัตว์ เนื้อแกะ และหนังแกะ

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ สบู่ เพอร์นิเจอร์ รองเท้า ปูย เสื้อผ้า อาหาร เครื่องดื่มที่ไม่ใช่แอลกอฮอล์ น้ำแร่ ซีเมนต์ พรหมทอมือ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และทองแดง

ดุลบัญชีเดินสะพัด : -

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 6,368 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 691.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ผลไม้ ถั่ว พรหมทอมือ ผ้าขนสัตว์ ผ้าฝ้าย หนังสัตว์ อัญมณี และยาสมุนไพร

คู่ค้าสำคัญ : อินเดีย และปากีสถาน

มูลค่าการนำเข้า : 7,060 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

คู่ค้าสำคัญ : จีน อิหร่าน ปากีสถาน คาซัคสถาน อุซเบกิสถาน และมาเลเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเลียม ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี เหล็กกล้า และอัญมณี

การทหาร รัฐบาลตอลิบันแต่งตั้งนาย Mohammad Yaqoob ให้ดำรงตำแหน่งรักษาการ รมว.กระทรวงกลาโหม เมื่อ 7 ก.ย.64 โดยสมาชิกตอลิบันบางส่วนทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ทั้งในเมืองหลวงและเมืองสำคัญทั่วประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลตอลิบันมีแผนจะรับทหารประจำการจำนวน 150,000 นาย โดยเปิดโอกาสให้อดีตทหารประจำการในช่วงรัฐบาลประชาธิปไตยสมัครคัดเลือกด้วย

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ปัญหาการก่อการร้ายและแหล่งซ่องสุมของกลุ่มติดอาวุธหลายกลุ่ม โดยกลุ่มก่อการร้ายที่ก่อเหตุอย่างต่อเนื่องในอัฟกานิสถานและเป็นศัตรูหมายเลข 1 ของรัฐบาลตอลิบัน ได้แก่ กลุ่ม Islamic State Khorasan Province (ISKP) นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกกลุ่มอัลกออิดะฮ์บางส่วนอาศัยอยู่ในอัฟกานิสถาน รวมทั้งสมาชิกกลุ่มก่อการร้ายที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาลตอลิบัน อาทิ กลุ่ม Islamic Movement of Uzbekistan (IMU) กลุ่ม The East Turkestan Islamic Movement (ETIM)/ Turkistan Islamic Party (TIP)

2) ปัญหายาเสพติด เฉพาะอย่างยิ่งฝิ่นมีแนวโน้มรุนแรงน้อยลง เนื่องจากรัฐบาลตอลิบันมีนโยบายห้ามเกษตรกรชาวอัฟกันปลูกฝิ่น และจัดตั้งกระทรวงแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยข้อมูลของบริษัท Alcis ซึ่งศึกษาและนำเสนอข้อมูลด้านภูมิศาสตร์ ระบุว่า นโยบายห้ามการปลูกฝิ่นของผู้นำสูงสุดตอลิบันส่งผลให้

พื้นที่ปลูกฝิ่นในอัฟกานิสถานลดลงร้อยละ 85 โดยลดลงเหลือต่ำกว่า 30,000 เฮกตาร์ (1 เฮกตาร์เท่ากับ 6 ไร่ 1 งาน) ในปี 2566 จากจำนวนมากกว่า 210,000 เฮกตาร์ เมื่อปี 2565 ทั้งนี้ พื้นที่หลักที่มีการปลูกฝิ่นลดลง ได้แก่ จังหวัด Helmand จังหวัด Farah และจังหวัด Nimroz

3) ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ เฉพาะอย่างยิ่งแผ่นดินไหว โดยแผ่นดินไหวในอัฟกานิสถาน เกิดขึ้นถึง 4 ครั้ง เมื่อ ค.ศ.2566 ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 4,000 คน ทั้งนี้ รัฐบาลตอลิบานขาดแคลนงบประมาณและไม่มีศักยภาพที่จะดูแลผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศ รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ทั้งการมอบเงินบริจาคและการส่งเจ้าหน้าที่ไปให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยชาวอัฟกัน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ เข้าร่วมองค์การระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือ ทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ รวม 48 แห่ง/กลุ่ม ที่สำคัญ เช่น SAARC, OIC, IOM, ADB, UNESCO และ UNHCR เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การที่กลุ่มตอลิบานยึดอำนาจจากรัฐบาลอัฟกานิสถานเมื่อ 15 ส.ค.2564 แต่ยังไม่ได้รับการรับรองสถานะรัฐบาลจากประชาคมระหว่างประเทศ ทำให้การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศต้องสิ้นสุดลง

การขนส่งและโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 4 แห่ง ได้แก่ Hamid Karzai International Airport ในคาบูล Kandahar International Airport ในกันดาฮาร์ Mazar-e Sharif International Airport ในมะซารีชะรีฟ และ Herat International Airport ในเฮรัต และมีฐานทัพอากาศ 3 แห่ง โดยมีสายการบิน Ariana Afghan เป็นสายการบินแห่งชาติที่ให้บริการทั้งเส้นทางการบินในประเทศและต่างประเทศ เส้นทางการบินระหว่างประเทศมีปลายทางที่ดูไบ อังการา อิสตันบูล ญิดดะฮ์ และมอสโก ส่วนสายการบินในประเทศอื่น ๆ ได้แก่ Kam Air, East Horizon Airways และ Safi Airways ระบบรถไฟที่ให้บริการในปัจจุบันมี 3 เส้นทาง เชื่อมต่อกับเติร์กเมนิสถาน อุซเบกิสถาน และอิหร่าน มณฑลเจ้อเจียงของจีน และจะขยายเส้นทางเชื่อมกับอิหร่านและปากีสถาน การเดินทางในอัฟกานิสถานส่วนใหญ่จะใช้รถประจำทางและรถยนต์ เส้นทางถนน ระยะทาง 42,150 กม. ด้านโทรคมนาคม อัฟกานิสถานมีหมายเลขโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 114,192 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 21.6 ล้านเลขหมาย (ปี 2559) รหัสโทรศัพท์ +93 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 3,531,770 คน (ปี 2559) รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .af

การเดินทาง ไม่มีเที่ยวบินตรงจากไทยไปอัฟกานิสถาน แต่สามารถเปลี่ยนเครื่องบิน เพื่อต่อไปยังอัฟกานิสถานได้ที่อินเดีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และปากีสถาน โดยมีสายการบิน เช่น Turkish Airlines เอมิเรตส์แอร์ไลน์ และอินเดียแอร์ให้บริการเส้นทางเมืองหลวงของดินแดนสหภาพเดลี-คาบูล 24 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ และเส้นทางดูไบ-คาบูล 48 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ นักท่องเที่ยวไทยทุกคนที่เดินทางไปอัฟกานิสถานต้องขอรับการตรวจลงตรา แต่ปัจจุบัน ยังไม่มีสถานเอกอัครราชทูต (สอท.) อัฟกานิสถาน ณ กรุงเทพฯ ดังนั้น นักท่องเที่ยวจำเป็นต้อง 1) ส่งหนังสือเดินทางราชการผ่านกรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา กระทรวงต่างประเทศ เพื่อขอรับการตรวจลงตราจาก สอท.อัฟกานิสถาน ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ และ 2) ขอรับการตรวจลงตราด้วยตนเองที่ สอท.อัฟกานิสถาน ณ ดูไบ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในอัฟกานิสถานยังมีอันตรายสูงจากการสู้รบรุนแรงในหลายพื้นที่ จึงต้องเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ เวลาที่อัฟกานิสถานช้ากว่าไทย 2 ชม. 30 นาที

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

กลุ่มตอลิบานยึดอำนาจจากรัฐบาลอัฟกานิสถานเมื่อ 15 ส.ค.2564 และประกาศแต่งตั้งรัฐบาลชั่วคราวบริหารประเทศเมื่อ 7 ก.ย.2564 อย่างไรก็ตาม หลังจากการประกาศจัดตั้งรัฐบาล ยังไม่มีประเทศใดรับรองสถานะรัฐบาลของกลุ่มตอลิบาน นอกจากนี้ สหรัฐฯ ประกาศอายัดทรัพย์สินของอัฟกานิสถานจำนวน 9,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ IMF และธนาคารโลกระงับการเข้าถึงเงินกู้ ทำให้รัฐบาลตอลิบานประสบปัญหาการบริหารประเทศ ขาดงบประมาณเพื่อจ่ายค่าจ้างเจ้าหน้าที่และใช้จ่ายสำหรับดูแลประชาชน

สหรัฐฯ UN และองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนยังคงให้ความช่วยเหลือแก่ชาวอัฟกานิสถานตามหลักสิทธิมนุษยชนต่อไป ทั้งนี้ อัฟกานิสถานภายใต้การบริหารของรัฐบาลตอลิบานต้องเผชิญความท้าทายหลายด้าน เฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจและการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในประเทศจากกลุ่มก่อการร้าย Islamic State Khorasan Province (ISKP) ที่เป็นศัตรูสำคัญของกลุ่มตอลิบาน และก่อเหตุโจมตีบ่อยครั้งตั้งแต่กลุ่มตอลิบานประกาศจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ

การบริหารประเทศของรัฐบาลตอลิบาน ภายใต้การปกครองแบบรัฐอิสลาม โดยใช้หลักกฎหมายอิสลามบริหารประเทศอีกครั้ง เป็นสิ่งที่ประชาคมระหว่างประเทศจับตามองเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในอดีต (ห้วงปี 2539-2544) กลุ่มตอลิบานปกครองอัฟกานิสถานแบบแนวคิดสุดโต่ง ละเมิดสิทธิมนุษยชนประชาชนอย่างรุนแรง เฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเยาวชน รวมทั้งชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ ทั้งนี้ หลังการประกาศจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศ กลุ่มตอลิบานประกาศจะปรับเปลี่ยนการบริหารประเทศให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยจะเคารพสิทธิสตรี เยาวชน และชนกลุ่มน้อยมากขึ้น เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชนและประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นประเด็นที่ประชาคมระหว่างประเทศให้ความสำคัญและจับตามองอย่างใกล้ชิด ปัจจุบัน ยังไม่มีประเทศใดรับรองสถานะรัฐบาลของกลุ่มตอลิบาน

การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งกับปากีสถานกรณีเส้นแบ่งเขตแดน (Durand Line) เป็นประเด็นท้าทายของรัฐบาลตอลิบาน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับปากีสถาน นอกจากนี้ การที่รัฐบาลตอลิบานไม่สามารถโน้มน้าวให้กลุ่ม Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) ซึ่งมีฐานปฏิบัติการในอัฟกานิสถาน ยุติการก่อเหตุโจมตีต่อผลประโยชน์ปากีสถานได้ จะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับปากีสถานที่เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของอัฟกานิสถาน

นาย Muhammad Hassan Akhund
(Mullah Muhammad Hassan Akhund)

- ตำแหน่ง**
- รักษาการนายกรัฐมนตรีอัฟกานิสถาน
- เกิด**
- ปี 2488 หรือ 2493 (อายุ 79 หรือ 74 ปี/ปี 2567) ที่ Pashmul อำเภอ Panjwayi (ปัจจุบันคือ อำเภอ Zhari) จังหวัดกันดาฮาร์ สืบเชื้อสายมาจาก นาย Ahmad Shah Durrani ผู้ก่อตั้งอัฟกานิสถานยุคใหม่ ซึ่งปกครองอัฟกานิสถาน ห้วงระหว่างปี 2290-2315
- สถานภาพ**
- สมรสขณะมีอายุได้ 21 ปี
- ประวัติทางการเมือง**
- ไม่ระบุปี
- ผู้ว่าการจังหวัดกันดาฮาร์
  - สมาชิกสภาผู้นำกลุ่มตอลิบาน (Rahbari Shura)
- 27 ก.ย.2539-13 พ.ย.2544
- รอง นรม. และ รมว.กต. ภายใต้รัฐบาลตอลิบาน
- 7 ก.ย.2564-ปัจจุบัน
- รักษาการ นรม.อัฟกานิสถาน
- ข้อมูลที่น่าสนใจ**
- มีชื่ออยู่ในบัญชีดำของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) ตั้งแต่ 25 ม.ค.2544 ตามข้อมติที่ 1267 (2542) และ 1333 (2543)
-

คณะรัฐมนตรีอัฟกานิสถาน

นายกรัฐมนตรี	Mullah Muhammad Hassan Akhund
รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 1	Mullah Abdul Ghani Baradar
รองนายกรัฐมนตรีคนที่ 2	Molavi Abdul Salam Hanafi
รมว.กระทรวงกลาโหม	Molavi Muhammad Yaqoob Mujahid
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Molavi Sirajudin Haqqani
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Molavi Amir Khan Muttaqi
รมว.กระทรวงการคลัง	Mullah Hidayatullah Badri
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Haji Nooruddin Azizi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Habibullah Agha
รมว.กระทรวงข้อมูล ข่าวสาร และการออกอากาศ	Mullah Khairullah Khairkhwa
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ	Qari Din Mohammad Hanif
รมว.กระทรวง Hajj and Awqaf	Molavi Noor Muhammad Saqib
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Molavi Abdul Hakim Sharae
รมว.กระทรวงกิจการชายแดนและชนเผ่า	Noorullah Noori
รมว.กระทรวงการพัฒนาชนบท	Mullah Muhammad Yonus Khundzada
รมว.กระทรวงกิจการศาสนา	Sheikh Mohammad Khalid Munkar
รมว.กระทรวงกิจการสาธารณสุข	Mullah Abdul Manan Omari
รมว.กระทรวงแร่ธาตุและปิโตรเลียม	Mullah Muhammad Essa Akhund
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและไฟฟ้า	Molavi Abdul Latif Mansoor
รมว.กระทรวงการบินพลเรือนและการขนส่ง	Hameed ullah Akhundzada
รมว.กระทรวงอุดมศึกษา	Abdul Baqi Haqqani
รมว.กระทรวงการสื่อสาร	Najeebullah Haqqani
รมว.กระทรวงผู้ลี้ภัย	Khalil ul Rahman Haqqani
รมว.กระทรวงการบริหารจัดการภัยพิบัติ	Mohammad Abbas Akhund

(ต.ค.2566)

